

1850-03-13

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Weiby

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 51

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard fortæller, at hun ikke har det så godt i sit sind.

TRANSSKRIFTION

Weiby d. 13de Marts 1850

Kjære Peter!

Inderlig hjertelig Tak, for Dit kjære Brev og for al den Kjærlighed det udtaler. Du har med Rette kunnet ventet det besvaret før end nu, men det var mig ikke [Overstreget: let] saa nemt. At takke for Dine kjærlige Ord og sige hvor godt det have gjort mig, kunde jeg sagtens, men fyldestgørende at besvare Dine Spørgsmaal det veed jeg endnu ikke om jeg kan. Det er rigtignok sant at jeg ikke er Let og glad i Sindet men hvorfor jeg ikke er det veed jeg ikke, naar jeg betragter min Stilling fra alle Sider da erkjender jeg at den er ret god og giver ingen retfærdig Grund til Klage og dog piner enhver lille Ulempe mig som det daglige Liv medfører og skjøndt jeg paa samme Tid erkjender at den er for liden til at virke saaledes saa kan jeg dog først langsomt betvinge den Modløshed den paafører mig. Naar der indtræffer en Afvexling i det daglige, saa fordriver den strax denne Stemning, men det beviser intet thi vedvarende Adspredelse noget længe bliver jeg snart træt der af, og vilde længes efter i Stilhed at kunde samle mine Tanker.

●2●

Jeg maa altsaa søge Grunden i mit Indre thi var det i Harmonie med sig selv vilde det ydre Liv forvist ikke falde besværligt, jeg vilde være utaknemmelig for al den Kjærlighed jeg nyder, og al den Frihed hvormed jeg kan bevæge mig her i mit Hjem om jeg tænkte anderledes. Naar jeg altsaa nu vender mig til mit indre [Overstreget:sig] Liv og efterspører, hvad jeg da mest ønsker, mest savner, og mest længes efter, da bliver dette saavidt jeg kan skønne saaledes. Jeg har en Ahnelse om at, der er en rig og deilig Verden for Tankerne at leve i, som gjør lykkelig om man saa er ganske ene, naar Tankerne have fundet den da føler man [Overstreget:det] hvor stort, det Store er, hvor smukt det Smukke er og hvor sandt det Sande er, og hvor smaat det Smaa er, jeg kan fatte hvor stærk og lykkelig jeg vilde være om mine Tanker blev saa klare og derfor ønsker og savner jeg det. Dog [Overstreget:staar] denne Tilstand betragter jeg ikke som i sin Helhed opnaelig men som Maalet for min Stræben gennem hele Livet at kunde komme den saa nær som mulig. Ved at see omkring mig kan jeg Ingen finde der tilsyneladende har samme Maal som jeg, de have andre Interesser, de bedømmer og betragter alt fra

en anden Side end jeg, og dog ikke saaledes at jeg kan finde

●3●

noget lærerigt deri, thi det er som gamle [?Sagn] af lang Ensformighed svækkede Gemytter der betragter alt med en vis sløv Ensidighed vis Feil jeg kan føle men ikke forklare eller overbevise, jeg blive derfor tilbagerognet i mig selv og haaber at bevare mig for al Paavirkning men denne bestandige Aarvaagenhed gjør mig saa Træt og sommetider ganske forvirret naar jeg kommer til at tænke om mine Meningers Rigtighed og alle Støttepunkter for mine Tanker forsvinder, og kun Kamp gjør at jeg aldrig er hjemme i mit Hjem. Thi Aanden i mit indre Hjem og mit indre Liv er i Strid og saalænge jeg ikke har naaet [Overstreget:det] den [Sikkerhed] i mine Tanker og Overbevisninger som hæver mig over denne Strid saalænge maa jeg føle mig fremmed. Vil Du kjære Peter kunde faa nogen Mening af hvad jeg har for skrevet, jeg betvivler det, men jeg havde bestemt at gjøre et Forsøg thi jomere jeg [?] jomere fremmed blev jeg for Dig, betragt det som det det er, en Beskrivelse af noget [jeg] [Overstreget:?] ikke ret forstaaer [Overstreget:sætning] men Du vil dog kunde see det ikke er andet end nu af disse Tilstande som de fleste Mennesker vist engang imellem har prøvet og som man med Guds Hjælp omsider [Overstreget: for] arbejder sig ud af.

●4●

Det vil gjøre mig godt, om Du vil svare endog thi Svar kan jeg næppe læse høit, og det er da saa tomt for de andre intet at faae, de længes jo ligesaameget som jeg efter Brev. Madam Jensen er nu i Bedring og kan være noget oppe hver Dag. Jeg skal hilse Dig at det er meget uartig saaledes at gjøre Nar af Din Moders Skrift med Molbechs Ordbog og [?] Kokkepige, men endnu værre er det dog at Du ikke sendte Glassene til Urtekræmmeren, saa at Du kunde faa mere Fløde, thi den skulde sikkert blive meget god.

Lev vel Kjære Peter med mange kjærlige Hilsner fra Moder og Jomfruen er jeg Din hengivne

Wilhelmine Skovgaard

Jeg har af en Feiltagelse forsegle
Georgias Brev, me har taget det
af igjen, saagodt jeg kunde,
da jeg ikke kunde lide at sende Dig det forsegle

Wetzig d. 13de Marts 1850

Kjære Peter!

Endeligt fjendelig det, for det kjære Bror og
for at den kjærlig god og indlæst. Men for
undværlige dinde nødvendige og besværlige
for mig, som det nok mig idde kan
sammeh., det hadde for disse kjærlige
Ord og lige for god og som gjord mig
dinde jeg tog har, som fjendeliggjør
at besværlige disse kjærlige og end jeg
ikke ender som jeg ser. At er vistgjort
færd og jeg idde er det og glad i Dinde som
forer jeg idde er det end jeg ikke, som
jeg betragter min Stilling for alle Dets
der udgjænder jeg at den er end god og jense
ingen udfordrig Gjæmme til Dagen og den
gjæmme udfør lilla Beklængen mig som det
daglige den endfærd og fjendelig jeg som
den er Tid udgjænder at den er for liden
det at nokta færdet for den jeg det
først længseligt betvinge den modløs god
den gæsfærd mig. Men det indbrøffet
en Anfængling i det daglige, for færdig den
for den min Samning, som det liden er det
for endværlige udgjænder mig end lang liden
jeg færd med den, og vilde lang efter i
Dette at dinde færd min færd.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Jeg maa alligevel gøre Godeuden i mit Jule
Brev som det i Gennemse med sig selv, med et
gæder for som altid, ellers faldt det forlygt, jeg
vilde nok vilde manly for at den Godeuden jeg
mangler, og at den Godeuden jeg med mig har
mig som i mit hjem som jeg havde ønsket
Hvor jeg ellers nok havde mig til mit hjem
Hjertelig og afslægtet, hvad jeg de mest ønsket
mange Godeuden, og mange Godeuden, og alle
ellers Godeuden, og alle Godeuden, og alle
Jeg for en Godeuden, og alle Godeuden, og alle
og alle Godeuden, og alle Godeuden, og alle
i Godeuden, og alle Godeuden, og alle
men, som Godeuden, og alle Godeuden, og alle
de fides man det Godeuden, og alle
og alle Godeuden, og alle Godeuden, og alle
Jule Brev som det i Gennemse med sig selv, med et
gæder for som altid, ellers faldt det forlygt, jeg
vilde nok vilde manly for at den Godeuden jeg
mangler, og at den Godeuden jeg med mig har
mig som i mit hjem som jeg havde ønsket
Hvor jeg ellers nok havde mig til mit hjem
Hjertelig og afslægtet, hvad jeg de mest ønsket
mange Godeuden, og mange Godeuden, og alle
ellers Godeuden, og alle Godeuden, og alle
Jeg for en Godeuden, og alle Godeuden, og alle
og alle Godeuden, og alle Godeuden, og alle
i Godeuden, og alle Godeuden, og alle
men, som Godeuden, og alle Godeuden, og alle
de fides man det Godeuden, og alle
og alle Godeuden, og alle Godeuden, og alle
Jule Brev som det i Gennemse med sig selv, med et
gæder for som altid, ellers faldt det forlygt, jeg
vilde nok vilde manly for at den Godeuden jeg
mangler, og at den Godeuden jeg med mig har
mig som i mit hjem som jeg havde ønsket
Hvor jeg ellers nok havde mig til mit hjem
Hjertelig og afslægtet, hvad jeg de mest ønsket
mange Godeuden, og mange Godeuden, og alle
ellers Godeuden, og alle Godeuden, og alle
Jeg for en Godeuden, og alle Godeuden, og alle
og alle Godeuden, og alle Godeuden, og alle
i Godeuden, og alle Godeuden, og alle
men, som Godeuden, og alle Godeuden, og alle
de fides man det Godeuden, og alle
og alle Godeuden, og alle Godeuden, og alle

Adh vil givna mig godh, am die vil suora svede
Hjerna jag for blod vil die lige mig, amn vaas.
die thinas led la ad Bann til Mochs folge med
Hj Alid Duas dan jag nogge lopi foid og det vil
ja kom for. In andra intet el for ch langed
je lig forvarende som jag offer Bann.

Mochas fampas at mig i Bading og dan nor
ogge noget fros lags.

Jag skal hjelpe dig ad Ad at mangt i atige fald
ad givna mar af die Mochs Bixth med det
at lag ande med ad die Moltuds Odbyg
og go. Loddagige, man med die norre elak deg,
ad die idde funder Glasjann til Moltu kom man
ja at die die med for med elade Hj die stald
Hidend die man mangt god.

du vil vil bjore Peter med mange sjovlige
jilpans for Mochs og founsvian at jag die
jannjann

Wihelmine Fougard

Jag for af en Baidlagge forjagel Georgia Bann
man for legde det af iggare faged for jag
virnde la jag idde la med, lach at fuch die
det forjagel

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe K Nr. 51